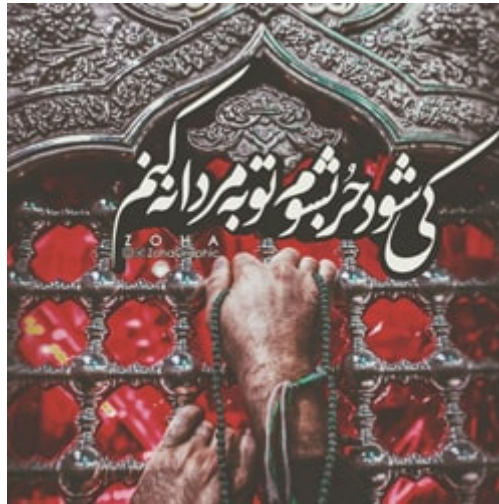

1- روش پند دادن گناهکاران

جوانی خدمت امام حسین (علیه السلام) رسید و گفت، من مردی گناهکارم و نمی توانم خود را در انجام گناهان باز دارم، مرا نصیحتی فرما.

قال الامام الحسين (عليه السلام):

«إِفْعَلْ خَمْسَةَ أَشْيَاءَ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ فَأَوَّلُ ذَلِكَ لَا تَأْكُلْ رِزْقَ اللَّهِ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ وَ الثَّانِي أَخْرِجْ مِنْ وَلَايَةِ اللَّهِ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ وَ الثَّلَاثُ أَطْلُبْ مَوْضِعاً لَا يَرَاكَ اللَّهُ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ وَ الرَّابِعُ إِذَا جَاءَ مَلَكُ الْمَوْتِ لِيَقْبِضَ رُوحَكَ فَادْفَعْهُ عَنْ نَفْسِكَ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ وَ الْخَامِسُ إِذَا أَدْخَلَكَ مَالِكٌ فِي النَّارِ فَلَا تَدْخُلْ فِي النَّارِ وَ أَذْنِبْ مَا شِئْتَ.» (1)

امام حسین (علیه السلام) فرمود:

«پنج کار را انجام بده و آنگاه هر چه می خواهی گناه کن.

اول: روزی خدا را مخور و هر چه می خواهی گناه کن.

دوم: از حکومت خدا بیرون برو و هر چه می خواهی گناه کن.

سوم: جایی را انتخاب کن تا خداوند تو را نبیند و هر چه می خواهی گناه کن.

چهارم: وقتی عزرائیل برای گرفتن جان تو آمد او را از خود بران و هر چه می خواهی گناه کن.

پنجم: زمانی که مالک دوزخ تو را به سوی آتش می برد در آتش وارد مشو و هر چه می خواهی گناه کن.»

جوان اندکی فکر کرد و شرمند شد و در برابر واقعیت های طرح شده چاره ای جز توبه نداشت.

2- اقسام جهاد

جهاد در راه خدا یکی از ارزشمندترین عمل ها نزد پروردگار است که شرافت مسلمانان و تداوم اسلام به آن بستگی دارد اما این حقیقت را هم باید دانست که جهاد دارای اقسام گوناگون است.

قال الامام الحسین (علیه السلام):

«الْجِهَادُ عَلَى أَرْبَعَةٍ أَوْجُهٍ فَجِهَادَانِ فَرَضٌ وَجِهَادٌ سُنَّةٌ لَا يُقَامُ إِلَّا مَعَ فَرَضٍ وَجِهَادٌ سُنَّةٌ فَأَمَّا أَحَدُ الْفَرَضَيْنِ فَجِهَادُ الرَّجُلِ نَفْسَهُ عَنِ مَعَاصِي اللَّهِ وَهُوَ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ وَجِهَادُهُ الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ فَرَضٌ وَأَمَّا الْجِهَادُ الَّذِي هُوَ سُنَّةٌ لَا يُقَامُ إِلَّا مَعَ فَرَضٍ فَإِنَّ مُجَاهَدَةَ الْعَدُوِّ فَرَضٌ عَلَى جَمِيعِ الْأُمَّةِ لَوْ تَرَكُوا الْجِهَادَ لَأَنَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَهَذَا هُوَ مِنْ عَذَابِ الْأُمَّةِ وَهُوَ سُنَّةٌ عَلَى الْإِمَامِ وَحَدُّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْعَدُوَّ مَعَ الْأُمَّةِ فَيُجَاهِدَهُمْ وَأَمَّا الْجِهَادُ الَّذِي هُوَ سُنَّةٌ فَكُلُّ سُنَّةٍ أَقَامَهَا الرَّجُلُ وَجَاهَدَ فِي إِقَامَتِهَا وَبُلُوغِهَا وَإِحْيَائِهَا فَالْعَمَلُ وَالسَّعْيُ فِيهَا مِنْ أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ لِأَنَّهَا إِحْيَاءُ سُنَّةٍ وَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَ أَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئاً.» (2)

امام حسین (علیه السلام) فرمود:

«جهاد بر چهار قسم می باشد، دو قسم آن واجب و [دو قسم دیگر] یکی مستحب است که بدون واجب قوام نمی یابد و دیگری مستحب است:

1- یکی از دو جهاد واجب، مبارزه انسان با نفس خویش در ترک گناهان است که از بزرگترین نوع جهاد خواهد بود.

2- و جهاد با کافرانی که بر ضد شما برخاستند.

3- جهادی که مستحب است و برپا نمی شود جز با جهاد واجب، آن جهاد با دشمنان است که بر جمیع مسلمانان واجب است، اگر آن را ترک کنند عذاب الهی آنان را فرا خواهد گرفت، این همان عذابی است که دامن گیر امت اسلام می شود. و این جهاد بر امام مستحب است و آن زمانی است که [دشمن تهاجم کند پس] در کنار مردم با دشمن بجنگد.

4- و آن جهادی که مستحب است، هر گاه مسلمان سنتی [از سول خدا صلی الله علیه و آله یا اسلام] را بر پا دارد و تلاش کند و زحمت بکشد در همگانی شدن و زنده ماندن آن، پس عمل او، و تلاش او از بهترین اعمال است؛ زیرا زنده کردن سنت اسلامی است. که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود:

هر کس سنت نیکوئی را پایه ریزی کند پاداش آن و پاداش هر کس به آن عمل کند تا روز قیامت به این شخص داده خواهد شد. بدون این که از اجر کسانی که آن را انجام می دهند چیزی کاسته شود.

3- اقسام عبادت

می دانیم همه آنان که به سوی خدا می روند و به پرستش و عبادت روی می آورند دارای انگیزه یکسانی نیستند، باید دید برترین آن ها کدامند؟

قال الامام الحسين (عليه السلام):

«إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَغْبَةً فَتِلْكَ عِبَادَةُ التُّجَّارِ وَ إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَهْبَةً فَتِلْكَ عِبَادَةُ الْعَبِيدِ وَ إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ شُكْرًا فَتِلْكَ عِبَادَةُ الْأَحْزَارِ وَ هِيَ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ.» (3) (4)

امام حسین (علیه السلام) فرمود:

«همانا مردمی خدا را برای شوق بهشت پرستش می کنند که این پرستش تجار است.

و همانا مردم دیگری خدا را از روی ترس می پرستند که این پرستش بردگان است.

و همانا مردمی خدا را از روی شکر و سپاس عبادت می کنند که این عبادت آزادگان است و این نوع پرستش والاترین نوع عبادت است.»

پی نوشت ها :

- 1) بحارالانوار، ج 78، ص 126، حدیث 7؛ جامع الاخبار، ص 359، حدیث 1001.
- 2) جعفریات، ص 77؛ تحف العقول، ص 173؛ خصال، ج 1، ص 240؛ بحارالانوار، ج 100، ص 23، حدیث 5.
- 3) تحف العقول، ص 175؛ بحارالانوار، ج 78، ص 117، حدیث 5 و اعیان الشیعه، ج 1، ص 620.
- 4) فرهنگ سخنان امام حسین (علیه السلام)، محمد دشتی.

نشریه مبلغان، اردیبهشت 1380